

настирь въ Швабия. Той билъ задържанъ тамъ като опасенъ и голѣмъ прѣстѣпникъ цѣли 2¹/₂ години (872—874 г.). И, билъ освободенъ чакъ когато папа Йоаннъ V^{III}-й*), който се считалъ за правъ началникъ на Панонско-Моравската църква, като докаченъ отъ тѣзи постѣпка на Германския кралъ и Нѣмския епископъ, не ги заплашилъ съ отгъчване, ако не оставятъ свободенъ св. Методия.

Около това врѣме Моравцитѣ испѣдили изъ земята си Нѣмскитѣ епископи и священници и помолили папата да имъ прати св. Методия, папата незакъснѣлъ да испѣлни молбата имъ и св. Методий билъ пратенъ въ Моравия (въ 874 г.) съ особено послание (отъ папата) до Святополка, въ което по край другото било казано и това: „Ние нареждаме,

Кн. Святополкъ, който присѣтствувалъ въ това самозванно сѣдилище забѣлѣзалъ на подсмивъ на сѣдиитѣ-епископи, да не мѣчатъ вече св. Методия, защото го билъ поставили много на тѣсно и силна потъ го била избила. Св. Методой кротко му отвърналъ съ думитѣ: „Единъждъ нѣкои-си хора срѣщнали единъ философъ потѣжалъ въ потъ и го попитали: защо си се испотилъ толкова, философе? — Защото се прѣпирахъ съ глупави и неразбрани хора!“ имъ отвърналъ той. Святополкъ се засрамиръ и млъкналъ.

*) Папа Йоаннъ V^{III}-й (872—882 г.) билъ повече политикъ, отъ колкото духовенъ пастирь. За него съвѣстѣта била праздна работа. Той билъ тѣй погълнѣтъ отъ свѣтскитѣ интереси на папството, щото унизилъ до нѣма-й - кѣдѣ духовното значение на папата. Той употребявалъ духовната си власть като срѣдство за постигание на свѣтско величие и слава.